

Δημοσιούπαλληλική Ενότητα Μηχανικών

Δυνάμεις που στηρίζονται από το ΠΑΜΕ στο Δημόσιο

Πλαίσιο Θέσεων για τις εκλογές στην ΕΜΔΥΔΑΣ Αττικής

Τετάρτη 22 Οκτώβρη 2014 (9.00 π.μ., - 7.00 μ.μ., κτ. ΤΕΕ, Νίκης 4, Σύνταγμα)

1. Οι μισθωτοί μηχανικοί που εργαζόμαστε στο δημόσιο, όπως και όλοι οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα, βιώνουμε τις πολιτικές της ΕΕ και της κυβέρνησης που θυσιάζουν τα μισθολογικά, εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων προκειμένου να ξεπεραστεί η καπιταλιστική κρίση και να βγει όσο γίνεται λιγότερο αλώβητο το κεφάλαιο. Η επίθεση στα δικαιώματά μας δεν έχει ημερομηνία λήξης. Η επίθεση ενιαία εξαπολύεται σε όλα τα κράτη εντός και εκτός Ευρωζώνης - εντός και εκτός ΕΕ, ανεξάρτητα από το επίπεδο του δημόσιου χρέους και των ρυθμών ανάπτυξης.

Η πολιτική αυτή, που βύθισε το λαό στη φτώχεια και την εξαθλίωση, δεν ήταν διόλου ένα «λάθος», όπως επιμελώς προσπαθούν να μας πείσουν οι μηχανισμοί του συστήματος. **Η αντιλαϊκή θύελλα πηγάζει από τη στρατηγική της ΕΕ και της άρχουσας τάξης** με στόχο να θωρακίσει τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Απαραίτητος όρος για την **ανταγωνιστικότητά** τους, είναι να γίνει φτηνή η εργατική δύναμη, με μείωση του κόστους μισθών και ασφάλισης, να μειωθεί κι άλλο η φορολογία στα κέρδη τους, να ιδιωτικοποιηθεί κρατική περιουσία, επιχειρήσεις και γη, προκειμένου να διασφαλίσουν κερδοφόρα διέξοδο επένδυσης στα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαιά τους.

Σήμερα, η κυβέρνηση, ο ΣΕΒ, η ΕΕ, προσπαθούν να καλλιεργήσουν το μύθο του success story και των πλεονασμάτων, της Ελλάδας που επιστρέφει στις αγορές, του μνημονίου που τελειώνει στο τέλος του χρόνου. Η φιλολογία αυτή είναι σκοπίμη και αποπροσανατολιστική. **Το πλεόνασμά τους είναι βαμμένο στο αίμα των λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων**, τρέφεται και θα τρέφεται συνεχώς με το παραπέρα τσάκισμά τους. **Η «ανάπτυξη» - όταν έρθει - θα είναι αναιμική και πρόσκαιρη.** Και φυσικά, κανένα μνημόνιο δε θα τελειώσει και καμία επιτήρηση δε θα αρθεί. **Οι συμφωνίες που έχουν συνυπογράψει όλες οι κυβερνήσεις της ΕΕ μιλούν για μνημόνια διαρκείας, για επιτήρηση δεκαετιών.**

Όσο για την περιβόητη «αξιοποίηση» του δημόσιου πλούτου μέσω «επενδύσεων» των μονοπωλιακών ομίλων, οι εργαζόμενοι γνωρίζουν από την πείρα τους πόσο βελτιώθηκε η ζωή τους απ' τα κονδύλια των ΚΠΣ, της ΕΕ, τις επενδύσεις στα «μεγάλα έργα» οδικών αξόνων και υποδομών που τα πλήρωσαν και τα πληρώνουν ακόμα ακριβά, τις επενδύσεις της «Ντότσιε Τέλεκομ» στον ΟΤΕ και της «Χόχιφ» στο αεροδρόμιο «Ελ. Βενιζέλος». Σήμερα, από το χρυσό της Χαλκιδικής, μέχρι τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο του Αιγαίου, ο πλούτος του ελληνικού λαού εκχωρείται στα μονοπώλια, δήθεν στο όνομα της «σωτηρίας» της χώρας και της «ανάπτυξης», δηλαδή για να θησαυρίσουν ακόμα περισσότερο οι ξένοι και εγχώριοι πλουτοκράτες, να ληστέψουν μέχρι τελευταίας σταγόνας τις φυσικές και ανθρώπινες παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, να ξεζουμίσουν τον εργαζόμενο λαό της.

2. Για το Δημόσιο, η πλήρης παράδοση των κερδοφόρων δραστηριοτήτων στο μεγάλο κεφάλαιο πάντα συνοδευόταν, όπως και σήμερα, από μέτρα για «να γίνει καλύτερη και παραγωγικότερη η δουλειά του δημοσίου υπαλλήλου», για ένα Δημόσιο «σύγχρονο και αποτελεσματικό» ή για ένα «κράτος επιτελικό» ή άλλοτε για ένα «κράτος-στρατηγείο». Αποτέλεσμα πάντα το ίδιο: **δημόσια διοίκηση και κράτος ανοιχτά αντιλαϊκό, αντιδραστικό, εχθρικό τόσο για τους εργαζόμενους σ' αυτό, όσο και για τα λαϊκά στρώματα, αλλά πάντα φιλικό για τους μεγαλοεπιχειρηματίες και το κεφάλαιο συνολικά.**

Η συντονισμένη, ολομέτωπη, επίθεση κατά των δημοσίων υπαλλήλων, η προπαγάνδα ΣΕΒ-ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και λοιπών συνοδοιπόρων για δήθεν υπεράριθμους δημοσίους υπαλλήλους, έχει **τριπλό στόχο**: τη **μόνιμη και σταθερή δουλειά, τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και την ιδιωτικοποίηση κερδοφόρων φιλέτων για το κεφάλαιο.** Με το πρόσχημα της «αξιολόγησης-κινητικότητας» και του «εξορθολογισμού», η συγκυβέρνηση εξαπολύει απολύσεις, που μόνο για το 2014-15 θα ξεπεράσουν τις 15000. Έχουν ήδη δεσμευτεί για νέες περικοπές μισθών και τις επεξεργάζονται μέσα από την αναθεώρηση του υφιστάμενου φτωχολόγιου. Ήδη εφαρμόζουν και θα επεκτείνουν ακόμα περισσότερο τη σύνδεση του μισθού με το «παραγόμενο αποτέλεσμα» για τη χειραγώγηση του εργαζόμενου, για να εφαρμόσουν ευκολότερα τις προαποφασισμένες αντιλαϊκές επιλογές.

Σε αυτή την κατεύθυνση **έχουν συμβάλλει αποφασιστικά τόσο η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ, όσο και οι αντίστοιχες πλειοψηφίες των συμβιβασμένων ηγεσιών των ομοσπονδιών, όπως και της Π.Ο. ΕΜΔΥ-ΔΑΣ**, που για χρόνια κοίμιζαν τους εργαζόμενους στο δημόσιο με τα παραμύθια είτε του «ενιαίου», είτε των «κλαδικών» μισθολογίων.

Η **δημόσια ασφάλιση** έχει γίνει πεδίο δράσης για τις ιδιωτικές εταιρίες. ΕΕ, ΣΕΒ & κόμματα του κεφαλαίου, θέλοντας να απαλλαγούν από το «κόστος» της κοινωνικής ασφάλισης την έχουν μετατρέψει σε «ατομική υπόθεση», την έχουν υποβιβάσει σε «βοήθημα», την ίδια στιγμή που θεσπίζονται και νέες υπέρρογκες αυξήσεις στις εισφορές και νέες εισφοροαπαλλαγές για την εργοδοσία. Με αποφάσεις τους τα ασφαλιστικά μας ταμεία **συνεχίζουν να στηρίζουν τράπεζες και επιχειρήσεις**, τζογάροντας στο χρηματιστήριο, αγοράζοντας ομόλογα κ.λπ., με τελευταίο κραυγαλέο σταθμό τη συμμετοχή στη νέα, δεύτερη σε τόσο λίγο χρόνο, ανακαινοποίηση μετοχικού κεφαλαίου (ΑΜΚ) της Τράπεζας Αττικής. Είναι τεράστιες οι ευθύνες της ηγεσίας της Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ για τη στάση της (λευκό στη ψηφοφορία για την ΑΜΚ στο ΤΣΜΕΔΕ, καμία ενημέρωση και κινητοποίηση του κλάδου), στάση ευθυγράμμισης με την ηγεσία του ΤΕΕ και προώθησης «από άλλο δρόμο» της πολιτικής της ανταποδοτικότητας στην κοινωνική ασφάλιση.

Η πολιτική της κυβέρνησης για την προώθηση της «απελευθέρωσης» του επαγγέλματος του Μηχανικού στοχεύει στην **επιτάχυνση της διαδικασίας συγκέντρωσης της παραγωγής έργων και μελετών στα χέρια μιας χούφτας μονοπωλιακών ομίλων**. Οι εργαζόμενοι μηχανικοί βγαίνουν πολλαπλά χαμένοι από την πολιτική αυτή. Εξαναγκάζονται να πωλούν την εργατική τους δύναμη με ολοένα και χειρότερους όρους, ενώ η συγκέντρωση της παραγωγής οδηγεί στην καταστροφή χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων μηχανικών. Συγχρόνως, μαζί με τα άλλα λαϊκά στρώματα, πληρώνουν κι αυτοί τη γιγάντωση του κόστους των τεχνικών έργων και την ευθυγράμμιση των προτεραιοτήτων τους με τις ανάγκες των κατασκευαστικών ομίλων.

3. Όμως, **τεράστια ευθύνη απέναντι στο λαό αναλαμβάνει και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ**. Δεν είναι μόνο το ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ σε όλους τους τόνους **δίνει «όρκους πίστης» στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ και τους ιμπεριαλιστές**, ή το ότι διαβεβαιώνει την ηγεσία του ΣΕΒ και την ΕΕ ότι δε θα προχωρήσει σε «μονομερείς ενέργειες». Στην πράξη, το μόνο για το οποίο «δεσμεύεται» η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι η αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης», δηλαδή μερικά ψίχουλα για να μετριαστεί η ακραία φτώχεια, όπως η επαναφορά του κατώτατου μισθού, κάτι για το οποίο άλλωστε μιλάει και η κυβέρνηση, όταν δημαγωγεί για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Στην πράξη, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δε δεσμεύεται για την αποκατάσταση των απωλειών που έχει υποστεί ο λαός, αλλά αντίθετα παραδέχεται ανοιχτά ότι αυτή δε θα γίνει ποτέ: το περίφημο «πακέτο Τσίπρα» στη ΔΕΘ είναι λιγότερο κι από το μισό σε ύψος, σε σχέση με την αφαιμάξη των λαϊκών εισοδημάτων μόνο τα τελευταία χρόνια. Ταυτόχρονα, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ μετά τα ταξίδια στις ΗΠΑ και τα σφιχταγκάλιασμα στις διάφορες λέσχες, fora και media των μεγαλοκαπιταλιστών, προσπαθεί να συγκαλύψει την επιλογή της να μην αμφισβητήσει το δόγμα του «ανήκομεν εις την Δύσιν» με ανέκδοτα περί «αυτοδιάλυσης του ΝΑΤΟ», τη στιγμή που σιωπά ένοχα για την ταμπакιέρα: για την ανάγκη αποδέσμευσης ΣΗΜΕΡΑ ΚΙΟΛΑΣ της χώρας από αυτή τη συμμαχία των γερακιών.

Έχει χρεοκοπήσει οριστικά η «σημαία ευκαιρίας» της «αριστερής κυβέρνησης», που σήκωσε ο ΣΥΡΙΖΑ για να υπαρπάξει την ψήφο των λαϊκών στρωμάτων. **Μιας κυβέρνησης που πρεσβεύει τον ευρωμονόδρομο** με τη μια ή την άλλη μορφή του. **Σπέρνει εφησυχασμό** σε όλο εκείνο το λαϊκό δυναμικό που για πρώτη φορά έδειξε τόσο έντονες τάσεις χειραφέτησης από την επιρροή του δικομματισμού. Αυτή η λογική, απλά θα δώσει χρόνο στην αστική τάξη, που σήμερα αναζητά το νέο πολιτικό σύστημα που θα θωρακίσει την εξουσία της, να επιτεθεί εκ νέου στο λαό, να παρθούν πίσω οι όποιες μικροπαραχωρήσεις και να χαθούν κι άλλα δικαιώματα και λαϊκές κατακτήσεις, όπως έγινε πάμπολλες φορές στην ιστορία, όποτε οι μάχες δόθηκαν με το βλέμμα προς τα πίσω, προς το παρελθόν κι όχι με τις σημαίες του μέλλοντος και των αναγκών μας.

4. Σήμερα, είναι πιο καθαρό από ποτέ ότι **ο μόνος δρόμος για τους εργαζόμενους**, ανεξάρτητα από κλάδο και εργοδότη, είναι ο δρόμος της ταξικής συσπείρωσης και του ανυποχώρητου αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής ΣΕΒ-ΕΕ και της διεκδίκησης ενός άλλου δρόμου ανάπτυξης με στόχο και γνώμονα την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του εργαζόμενου λαού. Του δρόμου της κοινωνικοποίησης των μονοπωλίων, της αποδέσμευσης απ' την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, της μονομερούς διαγραφής του χρέους, όπου ο λαός θα πάρει στα χέρια του την εξουσία.

Σήμερα, ΤΩΡΑ ΚΙΟΛΑΣ, το μέτωπο ΕΕ-ΣΕΒ-αστικών κομμάτων είναι ανάγκη να βρει μπροστά του το ατσάλινο τείχος των λαϊκών αγώνων. Να ορθωθεί η δύναμη της λαϊκής συμμαχίας εργατών, φτωχών αγροτών, μικροεπαγγελματιών της πόλης, σπουδάζουσας νεολαίας, γυναικών από τα λαϊκά στρώματα. **Καμία επανάπαυση, κανείς εφησυχασμός, ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ, για αγώνες που θα σαρώσουν όχι μόνο τα αντιλαϊκά μέτρα, όχι μόνο το μνημόνιο, αλλά και το σύνολο των αντιλαϊκών πολιτικών, καθώς και όσους τις εφάρμοσαν ή τα διπλώνουν και συμβιβάζονται με αυτές.** Το δρόμο δείχνει ο περήφανος, ηρωικός αγώνας των χαλυβουργών, οι νίκες των εργαζομένων στη Ζώνη του Περάματος, στο Μετρό, στο λιμάνι του Πειραιά.

5. Η κατάσταση διάλυσης που επικρατεί στην **ΕΜΔΥΔΑΣ** το τελευταίο διάστημα και ιδιαίτερα μετά τον 15ο Συνέδριο, αντανakλά τα σαθρά θεμέλια του συντεχνιακού – συμβιβασμένου συνδικαλισμού που επέλεξε η πολύχρωμη πλειοψηφία των τελευταίων 15 χρόνων. Παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις, οι παρατάξεις που συνδιοίκησαν την Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ (όπως καταγράφεται αδιάφυστα από την κοινή τους απόφαση στο 15ο Συνέδριο, αλλά και τους κοινούς απολογισμούς στη συντριπτική πλειοψηφία των προηγούμενων συνεδρίων), δηλαδή η ΔΑΚΜη, η μεταμφιεσμένη ΠΑΣΚ σε ΕΔΑΚ και η Συνεργασία με τη “διακριτική” (;) συμμετοχή της Συσπείρωσης, όλα αυτά τα χρόνια είχαν επιλέξει το δρόμο της αποδοχής του πυρήνα της εφαρμοζόμενης πολιτικής (ευρωμονόδρομος, ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, παράδοση στους ιδιώτες της κοινής ωφέλειας αλλά και του παραγωγικού έργου του δημοσίου, αποδιάρθρωση υπέρ της “αγοράς” – σύμφωνα και με τη νομοθεσία της ΕΕ – των επαγγελματικών δικαιωμάτων) και όχι το δρόμο της σύγκρουσης με αυτήν.

Η συνταγή για τις κοινές αποφάσεις- “σούπες”, παλιά αλλά πάντα χρήσιμη: “κριτικές” διαπιστώσεις, κούφιος ευχές (π.χ. για την περίφημη “αναβάθμιση των δημόσιων τεχνικών υπηρεσιών”) και στόχοι «πάλης» πλήρως ενταγμένοι στην εφαρμοζόμενη πολιτική π.χ. κλαδικό μισθολόγιο, “ομογενοποίηση” των αμοιβών, πτυχία – Master, διεκδίκηση στην πράξη επιδομάτων αντί για ένταξη στο βασικό μισθό. **Μπορεί κανείς να ξεχάσει, για παράδειγμα, ότι πολύ πριν οι κυβερνήσεις των “μνημονίων” ανακαλύψουν τον εργαζόμενο λάστιχο της “κινητικότητας” – διαθεσιμότητας, η πολύχρωμη αυτή πλειοψηφία ζητούσε την ένταξη των διπλ. Μηχανικών σε “Διυπουργικό Κλάδο”, δηλαδή μηχανικούς μετακινήσιμους ανά την Ελλάδα;;**

Αψευδής μάρτυρας για τις παραπάνω διαπιστώσεις είναι και η στάση τους στο συνδικαλιστικό κίνημα, όπου έχουν αναλάβει εργολαβικά το ρόλο του συνδικαλιστικού βραχίονα της εκάστοτε ηγεσίας του ΤΕΕ. Ποιος μπορεί να λησμονήσει την κατάπτυστη στάση τους στην πορεία του ασφαλιστικού – ΤΣΜΕΔΕ από την άθλια απόφαση της αντιπροσωπείας του ΤΕΕ το 2003, την ψήφιση του ν.3518/06 και τις θριαμβολογίες του τότε “αριστερού” προέδρου Γ. Αλαβάνου, μέχρι τη στάση του εκπροσώπου της ΕΜΔΥΔΑΣ στο Ταμείο για την πρόσφατη αύξηση μετοχικού κεφαλαίου της Attica Bank όπου ψήφισε λευκό; Ποιος δε θυμάται τη για πολλά χρόνια στήριξη, ουσιαστικά, των ΣΔΙΤ (με ...προωθημένο αίτημα τις κρατήσεις υπέρ του 6 %), τη σημερινή **σιωπή** για τις εξαγγελίες ΣΥΡΙΖΑ που **βαφτίζει τις ΣΔΙΤ “αναπτυξιακές κοινοπραξίες”** κ.λπ.;

6. Σε όλους τους μικρούς και μεγάλους αγώνες, που έδωσαν και δίνουν οι εργαζόμενοι καθημερινά, μαχητικά, ενωτικά για να παρθούν πίσω τα μέτρα-οδοστρωτήρες, να μην πληρωθούν τα χαράτσια, να μη μειωθούν οι μισθοί, οι συντάξεις και τα επιδόματα, να μη διαλυθούν οι εργασιακές σχέσεις και τα ταμεία που χτίστηκαν με τον ιδρώτα τους, **το ΠΑΜΕ είναι στην πρώτη γραμμή, εμπνευστής και καθοδηγητής τους.** Είμαστε περήφανοι, που η δράση του ΠΑΜΕ θρυμμάτισε από την πρώτη στιγμή το πέπλο σιωπής και συναίνεσης που είχαν ρίξει οι εργοδοτικές, υποταγμένες ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, με ευθύνη του μπλοκ ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ και με ενεργό στήριξη της ΑΥΤ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ (σήμερα ΜΕΤΑ), ενώ είχαν το θράσος να μας κατηγορήσουν ως «διασπαστές». Ήταν όμως οι απεργίες που προκήρυξαν τα συνδικάτα και οι ομοσπονδίες που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ που ανάγκασαν τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ να συρθούν στις κινητοποιήσεις. Ήταν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ που έδιναν τη μάχη της περιφρούρησης των αγώνων από τους απεργοσπάστες και τους εργοδοτικούς, όταν στελέχη των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΥΤ. ΠΑΡ. έκαναν πλάτες στα αφεντικά, όπως στους ναυτεργάτες και στο Βόλο, στο εργοστάσιο του Μάνεση.

Είναι το ΠΑΜΕ που ζυμώνει καθημερινά στους χώρους δουλειάς την ταξική λογική που εκφράζεται με το σύνθημα: **ΕΡΓΑΤΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ – ΤΩΡΑ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ – ΓΚΡΕΜΙΣΕ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ!**

Απαντάμε με τη συμπόρευσή μας με το ταξικό εργατικό κίνημα και το ΠΑΜΕ, στην ανάγκη να διαμορφωθεί η αναγκαία κοινωνική συμμαχία εργατών, φτωχών αγροτών, αυταπασχολούμενων, νεολαίας, γυναικών για τη λαϊκή αντεπίθεση. **Απαντάμε με ταξικό πόλεμο στον καθημερινό αντεργατικό οικονομικό, ιδεολογικό και κοινωνικό πόλεμο που δεχόμαστε, μέχρι την τελική νίκη!**

Σε αυτή την κατεύθυνση, ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΜΕ ΨΙΧΟΥΛΑ, παλεύουμε για:

- **Εισαγωγικό καθαρό βασικό μισθό** για την κατηγορία ΠΕ 2.000 € και **καταληκτικό** 4.000 €, που προκύπτουν από τις δημοσιοϋπαλληλικές μισθολογικές σχέσεις και από την κλιμάκωση του κατώτερου βασικού μισθού για ΥΕ 1.400 €. **ΟΧΙ** στο «νέο μισθολόγιο» εξαθλίωσης.
- **Πλήρη - σταθερή εργασία για όλους.** 7ωρο - 5ήμερο - 35ωρο. **Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και εκτάκτων συναδέλφων μας χωρίς όρους και προϋποθέσεις.** **ΟΧΙ** στην αξιολόγηση και τη σύνδεση μισθού και παραγωγικότητας. **ΟΧΙ** στις απολύσεις, τις ρυθμίσεις για τη «διαθεσιμότητα-κινητικότητα» και την «εργασιακή εφεδρεία».
- Άμεση κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, μαζί και των πρόσφατων ρυθμίσεων (νόμος Λοβέρδου και μεσοπρόθεσμο). **Αποκλειστικά Δημόσιο Σύστημα Καθολικής, Υποχρεωτικής Κοινωνικής Ασφάλισης.** Άμεση **μείωση των εισφορών των εργαζόμενων μηχανικών** στα προ του 1992 επίπεδα με αντίστοιχη αύξηση των εργοδοτικών και κρατικών εισφορών, **στην κατεύθυνση της πλήρους απαλλαγής των εργαζόμενων από εισφορές. Σύνταξη μετά από 30 χρόνια δουλειάς** χωρίς όριο ηλικίας ή στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες. **Σύνταξη στο 80%** του καταληκτικού μισθού. **Πλήρης και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη** σε ένα αποκλειστικά Δημόσιο Σύστημα Υγείας. **Κατάργηση των εισφορών για τον Κλάδο Υγείας. Άμεση απόσυρση του ΤΣΜΕΔΕ από τη Τράπεζα Αττικής και το Χρηματιστήριο,** με κάλυψη κάθε απώλειας στο αποθεματικό μέσω φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου. Άμεση απόδοση των οφειλών του Δημοσίου και της εργοδοσίας στο Ταμείο. **Άμεση αναπλήρωση των απωλειών στο αποθεματικό από το PSI, αλλά και την άτοκη κατάθεσή του στη Τράπεζα της Ελλάδος.**
- Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών αναγκών μέσα από **ενιαίο, δημόσιο, δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα.** Κατάργηση κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης. **Ένα και μοναδικό, ενιαίο ακαδημαϊκό δίπλωμα** για κάθε ειδικότητα μηχανικού, 5ετούς διάρκειας, **μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος,** ενάντια στην αποσύνδεση σπουδών-επαγγέλματος. Να καταργηθούν τα ΠΔ του ΥΠΕΠΘ που ενσωματώνουν τις κοινοτικές οδηγίες (και την πρόσφατη 36/2005) στο εθνικό δίκαιο. Να καταργηθεί το νομοθετικό πλαίσιο που υλοποιεί την κοινοτική κατεύθυνση για την «απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων».
- **ΟΧΙ** στο ξεπούλημα-«αξιοποίηση» της δημόσιας περιουσίας στους μονοπωλιακούς ομίλους. Προστασία του περιβάλλοντος προς όφελος του λαού και όχι του κεφαλαίου.
- **Κατάργηση των ΣΔΙΤ, των Συμβάσεων Παραχώρησης** και των νόμων αναδιάρθρωσης του κατασκευαστικού τομέα (δημόσια έργα, μελέτες). **Ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών** για όλες τις φάσεις παραγωγής έργων, που θα κατοχυρώνει το δημόσιο έργο και τη λαϊκή κατοικία σαν κοινωνικά αγαθά και όχι σαν εμπορεύματα. Κρατικό πρόγραμμα οικοδόμησης ασφλών, σύγχρονων και φθηνών λαϊκών κατοικιών. Υλοποίηση προγραμμάτων αντιπλημμυρικών έργων, έργων αντισεισμικής θωράκισης κλπ.
- **Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου απελευθέρωσης της ενέργειας** και των **τηλεπικοινωνιών.** Ενιαίοι κρατικοί φορείς στους παραπάνω τομείς, που θα αποτελούν λαϊκή περιουσία και θα υπηρετούν τις ανάγκες των εργαζόμενων, στο πλαίσιο της λαϊκής οικονομίας. Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων. Δημιουργία κρατικού σώματος τεχνικών ασφαλείας και γιατρών εργασίας.
- Να καταργηθεί το αντιλαϊκό φορολογικό σύστημα. Φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου με 45%, για διανεμόμενα και μη κέρδη. Οικογενειακό αφορολόγητο στα 40.000 €, συν 5.000 € επιπλέον για κάθε παιδί. Να καταργηθούν οι έμμεσοι φόροι στο πετρέλαιο θέρμανσης, στα είδη διατροφής, εκπαίδευσης, υγείας και στα οικιακά τιμολόγια ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης και τηλεπικοινωνιών. Για οικογενειακό εισόδημα τετραμελούς οικογένειας 50.000€ και κάτω, διαγραφή όλων των χρεών από τόκους, μείωση του ύψους του χρέους κατά 50% για στεγαστικά δάνεια κάτω των 200.000€, για καταναλωτικά κάτω των 30.000€ και για πιστωτικές κάρτες κάτω των 20.000€. **Οργανωμένη, μαζική ανυπακοή – άρνηση πληρωμής των χαρτασιών μέσα από τα συνδικάτα μας.**
- **Ελεύθερη πολιτική - συνδικαλιστική δράση.** Κατάργηση όλων των τρομονόμων και των συμφωνιών με ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση που χτυπάνε τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες.

ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΕ

Στις εκλογές στην ΕΜΔΥΔΑΣ Αττικής 22 Οκτώβρη
ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ - ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ τη
Δημοσιοϋπαλληλική Ενότητα Μηχανικών